

der ere enige med mig i, at de helst vilde være af med § 11, ogsaa at stemme imod Underændringsforslaget.

Saffner: Naar den ærede Ordfører for Udvalget har udtalt, at det af den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds (S. Pedersen) stillede Underændringsforslag ikke afhjalp den Ulighed, som han havde paavist vilde fremkomme for de Lodsseiers Bedkommende, som allerede havde Hegn mod Beien, saa forekommer det mig, at han ikke havde fuldkommen Ret dert; thi det vil netop tjene til at afhjælpe denne Ulighed, idet Vedligeholdelsesbyrden jo efter Underændringsforslaget er lagt paa Lodsseieren. Han kommer altsaa i Fremtiden accurat i samme Tilfælde som den Lodsseier, der nu har lovligt Hegn; at den, der engang har Hegn, ikke kan forlange et nyt Hegn opført ved Communens Hjælp eller kan have billig Afgang til at forlange Halvdelen af den Udgift, han i sin Tid har havt ved dette Hegns Opførelse, refunderet af Communen, forekommer mig at være en Selvfølge. Jeg for mit Bedkommende skal tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage det nævnte Underændringsforslag og derefter det af Indenrigsministeren under Nr. 2 stillede Vædringsforslag. Det kan være, at man ved at vedtage Underændringsforslaget, muligviis gaar vedkommende Lodsseier noget for nær, men jeg troer, at den Bestemmelse, der indeholdes i den foreslaaede nye Paragraph, ikke vil faae nogen overordentlig stor directe Anvendelse, hvorimod den indirecte vil bidrage til at fjerne en heel Deel Stridigheder og Chicaner, som ellers let kunne opstaae, ikke alene ved Landeveiene, men ogsaa ved Biveiene. Med Hensyn til den store Byrde, som det gjentagne Gange er fremhævet af den høitærede Ordfører, at der i oeconomisk Henseende skulde paaføres Communerne, være sig Amtskommunerne eller Sognekommunerne, skal jeg bemærke, hvad der allerede ved denne Sags forrige Behandling er udtalt af den høitagtede Indenrigsminister, at denne Byrde rammer i fuldeste Maal vedkommende Lodsseier.

Ordføreren: Den ærede sidste Taler har vistnok overhørt, at jeg udtrykkelig sagde, at det kun var tildeels, at det Underændringsforslag, der er stillet af den ærede 5te Landstingsmand for 7de Kreds, afhjalp den Ulighed, der vilde fremkomme ved Vedtagelsen af den tidligere § 11, selv med den nu af Indenrigsministeren foreslaaede Modification, thi Uligheden bliver dog tilstede mellem den, der intet Hegn har, og den, der isorveien har et Hegn, nemlig med Hensyn til Opførelsen. Den, der ikke har noget Hegn, kan af Veibestyrelsen faae godtgjort de halve Udgifter til Hegnets Opførelse, medens denne Ret ikke tilkommer den, der isorveien har et Hegn. Efter Ministerens Forslag gjælder Uligheden baade Opførelsen og Vedligeholdelsen. Den ærede Landstingsmand har jeynet den med Hensyn til Vedligeholdelsen, men ikke med Hensyn til Opførelsen, og da jeg har ønsket, at § 11 maatte gaae ud, saa er det i Overensstemmelse dermed, at jeg fravaader Vedtagelsen af det stillede Underændringsforslag, som jeg troer vil være et Bid paa Krogen og vil gjøre, at Flere maafsee paa Grund deraf ville stemme for Indenrigsministerens Vædringsforslag, end det ellers vilde være Tilfældet.

J. Andersen: Jeg troer virkelig ikke, at den Ulighed er tilstede, som den ærede Ordfører talte om. Hvad er det for en Ulighed? Det er den, at en Mand, der allerede har Hegn imellem Beien og de tilstødende Marker, ikke kan forlange Hegn reist der; der er naturligtviis kun Tale om at reise Hegn paa de Steder, hvor der intet er. Jeg kan stemme for Underændringsforslaget og vilde ansee det for meget uheldigt, om Paragraphen skulde vedtages uden denne Tilføining, da Vedligeholdelsesudgiften virkelig kan være betydeligt større, end man skulde troe. Det er jo ogsaa meget lettere for en Mand selv at have Tilsyn med, at et saadant Hegn ikke lider formeget, end det er for Communen, og man kan være aldeles overbevist om, at denne Paragraph ikke vil blive anvendt uden paa Steder, hvor Veicommunen ligefrem anvender Veigrøften som en communal Domaine, til deraf at skaffe